

Uns premis per impulsar la transformació social a través de la cultura

Entrevista **Marta Esteve** Directora general de la Fundació Carulla

“Invertir en cultura és invertir en salut i en futur”

Bernat Salvà
BARCELONA

El dia 20 de desembre, la Fundació Carulla lliurarà a l'espai Ideal-Centre d'Arts Digitals de Barcelona el premi Lluís Carulla per a projectes culturals transformadors. Són uns guardons bianuals que es compten entre els més ben dotats de la cultura catalana; es lliurarà un premi de 70.000 euros i un altre de 30.000 euros. També es concedirà el premi Francesc Candel de cultura i cohesió social, de 15.000 euros. Marta Esteve (Barcelona, 1975), directora general de la fundació, ens parla dels premis i dels reptes del mecenatge cultural al segle XXI.

Què és el premi Lluís Carulla?
Quan parles d'un premi, penses en un reconeixement a algú, a una persona o un projecte, però aquest premi no és això, és un suport econòmic, per una banda, i un acompanyament cultural i empresarial, perquè el que pretenem amb el premi és fer possibles projectes culturals que transformin la societat. No premiem o reconeixem projectes que ja existeixen, sinó que donem un impuls als que estan en una fase molt inicial perquè siguin possibles.

Hi ha algun exemple representatiu del que premieu?
En l'edició anterior, el 2020,

La cultura i les arts ens connecten des de l'emoció i ens interpel·len sobre què podem fer

vam premiar Nilak, que n'és un exemple molt clar. És una carpa de circ itinerant que volta pel 26% de les comarques que no tenen cap equipament d'arts escèniques. La gent que viu en aquests pobles s'ha de desplaçar per veure cultura.

El 20 de desembre també doneu el premi Francesc Candel. Què voleu distingir?

Si la cultura i les arts realment creen espais i entorns segurs, generen cohesió social i sentiment de pertinença, generen un espai d'igualtat..., el que pretenem amb el premi Francesc Candel és premiar projectes artístics i culturals amb entitats socials que treballin amb persones migrades, que ofereixin la possibilitat, a través de la cultura i les arts, de normalitzar-se i sentir-se com a persones, no com a persones migrades. Tenim tres finalistes; un pòdcast de ràdio, un projecte de teatre amb la companyia Maria Her-vàs i un altre que posa el tema

del top manta damunt de la taula a través del disseny.

La Fundació Carulla ha canviat el seu concepte de mecenatge?

Els premis de la Fundació Carulla, els primers anys, eren sobretot de reconeixement a projectes, però actualment volem ser un espai, una plataforma per fer que passin coses. La cultura és un element transversal amb una força increíble; té un impacte molt gran en persones, comunitats i territoris. El que passa és que és un impacte poc explicat. Jo crec que tots ho experimentem en la pròpia pell, amb el benestar individual o amb la connexió emocional que ens dona la cultura. Invertir en cultura és invertir en salut, en innovació, en futur. El que hem de fer és detectar reptes que treballin en aquesta línia i donar-hi suport.

Per què considereu que té tant poder, la cultura?

Va quedar molt demostrat durant la pandèmia. El fet cultural compartit és el que et fa sentir viu i et connecta directament amb l'emoció. Tenim un excés d'informació i moltes vegades ens resulta difícil connectar des de l'emoció. Podem veure mil imatges dels refugiats, però jo crec que ens entren per un altre canal. La cultura i les arts ens connecten des de l'emoció i ens interpel·len sobre què podem fer i com volem viure. La cultura

ra és un motor econòmic, però és també un motor de cohesió social i de connexió emocional. T'obre una altra perspectiva, una altra mirada, una altra connexió.

El vostre plantejament del suport cultural té a veure amb allò que es diu que, en lloc de donar pa, s'ha d'ensenyar a plantar blat i fer-ne?

Està bé una combinació de les dues coses. És clar que els projectes culturals tenen moltes dificultats per accedir al finançament, sobretot si estan orientats a tenir un impacte social. És obvi que necessiten un finançament públic. Com a fundació, també cal que donem aquest suport econòmic, però sobretot cal també que els ajudem a pensar com poden fer viable aquest projecte i que arribi al màxim nombre de persones possible, com poden treballar amb les escoles... Fem un treball de *coach*, d'acompanyament.

Hi ha alguna disciplina artística en què treballem més?

Ens arriben projectes sobretot d'arts escèniques. Amb la pandèmia, vam oferir les beques SOS Cultura, amb les quals interpel·lavem artistes per treballar en l'espai públic, perquè la cultura comença al carrer. I la majoria de projectes que s'hi fan són d'arts escèniques.

La llengua i la cultura catalanes són a la base de la vostra fundació?

Totalment. Nosaltres hem fet un debat molt important sobre el tema de la llengua; tot el que fem és en català. Però és cert que tenim focus més posats en el tema lingüístic, que són els premis Baldri Reixac, que ja van néixer amb aquest objectiu. Potenciem projectes artístics que treballin des de la llengua catalana com a espai de trobada de diverses cultures, entenent el català com un lloc comú per a tothom. ■

Marta Esteve creu que “la cultura és un element transversal amb una força increïble; té un impacte molt gran en persones, comunitats i territoris”. Amb els premis, la Fundació Carulla pretén “fer possibles projectes culturals que transformin la societat” ■ ORIOL

DURAN